

109112

J. M. + J. V.

Rudeči škapulir

bridkega terpljenja in presvetih
Serc Jezusa in Marije.

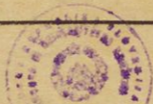
V drugi natis so 19. svečana 1886 št. 335 privolili
milostljivi knezo-škof Ljubljanski.

I. Začetek in vpeljava rudečega škapulirja.

1. Kaj je škapulir?

Škapulir imenujejo redovniki obleko, katero po verh nosijo, tako da pleče in persi pokriva. Škapulir, kakor ga danes vernim delijo, je tudi taka redovniška obleka, le prikrajšana, ima namreč

dva volnata (suknena) konca, tako na mo-
toze prišita, da eden na pleče, eden pa
na persi pride, ker tako se mora nositi.
Škapulir Jezusovega terpljenja je taka
obleka iz dveh rudečih suknenih koncev,
na enem je podoba Križanega z orožjem
terpljenja, na enem pa presvete Serci Je-
zusa in Marije.

2 *Začetek rudečega škapulirja.*

Začel se je rudeči škapulir tako: V
osmini praznika sv. Vincencija Pavljan-
skega je imela usmiljena sestra v Parizu
prikazen, o kateri tole pripoveduje: Sla sem
pred večernicami v kapelico, zdelo se mi
je, da križanega Jezusa vidim, držal je
v desnici škerlatasto-rudeč škapulir, na
enem koncu se je vidil Zveličar razpet,
na tleh okoli križa pa orožje njegovega
trpljenja, bič, šibe, kladvo in obleka, ki
je kervavo telo Gospodovo pokrivala; okoli
križa zgorej je bilo brati: „Sveto terpljenje
našega Gospoda Jezusa Kristusa, reši nas“,
na drugem koncu so bile podobe Jezuso-
vega in Marijnega Serca, v sredi med
Sercema je križ stal, okoli kterega je
pisano bilo: „Presvete Serci Jezusa in
Marije, branite nas!“ — 18 mesecev poznej
se ji je prikazal Jezus med mašo v svojem

bridkem terpljenji, z bledim obrazom, ves ranjen in žalosten, in je rekel: „Ti me moraš tolažiti v bolečinah mojega terpljenja, ti moraš vse kosce mesa, ki so se v Pilatovem dvoru pri kervavem bičanju od mojega telesa odtergali in vse kapljice moje na gori Kalvarski prelite kervi pobrati in ohraniti. Ti boš mojo ljubezen do ljudi po mojem terpljenji za nje spoznala.“ Oh, kako želi Gospod, da na njegovo terpljenje mislimo in ljubezen njegovega Serca spoznamo! „Kako želi vsmiljenji Jezus, da bi verni škapulir, kterege mi je pokazal, nosili, da bi se tako z njegovo ljubeznijo do terpljenja oblekli, kako želi to njegova in naša mati Marija! Neko nedeljo popoldne molim križev pot, pri 13. postaji se mi je dozdevalo, da je Marija Jezusovo mertvo telo v moje naročje položila, rekoč: „Svet se bo pogubil, ako ne bo mislil več na Jezusovo terpljenje, stori, kar zamoreš, da se reši.“ Prepričana sem, da Jezusovo terpljenje stori, da se grešniki spreobernejo, pravični ogorečijo: mene je Bog vselej s posebnimi milostmi oblagodaril, kadarkoli sem njegovo bridko terpljenje živo premišljevala.

Zveličar Božji se je še večkrat omenjeni sestri prikazal z rudečim škapulirjem

v rokah, tako n. pr. v praznik povikšanja sv. križa l. 1846, in ji rekel tolažljive besede: „Vsi ki bodo škapulir nosili, bodo vsak petek zadobili pomnoženje vere, upanja in ljubezni.“

3. *Vpeljava škapulirja.*

Prečastiti gospod Janez Etienne veliki prednik misijonarjev in usmiljenih sester, se spervega niso veliko zmenili za omenjene prikazni, vendar ko so bili leta 1847 v Rimu, so vse te reči sv. Očetu poglavarju cerkve Piju IX priprosto povedali, pa kako so se čudili, ko so papež odgovorili: „Prav radi vidimo, da bi se verni poslužili tega novega pripomočka, grešnike spreobračati.“ Zatorej so sv. Oče 25. junija 1847 vse duhovne misijonske družbe pooblastili, vernim rudeči škapulir deliti. Velikemu predniku misijonarjev pa so dali še to posebno oblast, da smejo tudi druge duhovne pooblastiti rudeči škapulir blagosloviti in deliti.

II. Namen rudečega škapulirja, ali zakaj se nosi.

Zato nosijo verni rudeči škapulir, da bi Jezusovo terpljenje posebno častili, se ga večkrat spominjali in s takimi mislimi

presunjeni s hvaležnim in skesanim srcem mu njegovo ljubezen povračevali.

A.

„Jezus je ves naš; nam se daja v porabo, od svojega nam deli toliko, kolikor sprejeti zamoremo. S tako ljubeznijo nas ljubi, da je noben jezik izgovoriti in nobena pamet razumeti ne zamore, ter z neizrekljivim hrepenenjem želi, da ga tudi mi ljubimo. Njegovo zasluženje se sme ravno tako naše, kakor njegovo zasluženje imenovati: njegove spokorne dela in zadoštenja so ravno tako naš, kakor njegov zaklad. Sveti zakramenti so le razni poti njegove ljubezni, po katerih v naše srca hodi. — Kamorkoli se v katoliški cerkvi oberremo, povsod je Jezus. — Jezus je za nas začetek, sredi in konec vsega dobrega. On nam pomaga pokoro delati, on nas tolaži v žalosti, on nas podpira v skušnjavi. Nič ni dobrega, nič svetega, nič lepega, nič veselega, kar bi nam Jezus ne hotel dati. Ničemur ni treba revnemu biti, ker če le hoče, z Jezusom vse bogastvo ima: ničemur ni treba žalostnemu biti, ker Jezus je veselje nebes in z veseljem v žalostno srce pride. Ko bi še toliko za Jezusa storili, nikoli ne moremo preveč

storiti, pa tudi nikdar o njegovem vsmiljenju preveč povedati. Ko bi celo življenje od Jezusove dobrotljivosti govorili, bi še ne mogli vsega povedati; še večnost je prekratka, vse spoznati, kaj je Jezus, in se mu za vse zahvaliti, kar je za nas storil. Pa saj bomo pri njem in ne bomo nič drugega pozeleli.

B.

Jezus ves za nas: njegova duša, njegovo telo je za nas. Ni je moči v njegovi (človeški) duši, ki bi ne bila sodelovala za naše odrešenje, ni ga uda na njegovem telesu, ki bi ne bil terpel za nas. Ni je bolečine, ni zasramovanja ali zaničevanja, ktereга bi ne bil on prenesel za nas, ni je kapljice sv. kervi, ktere bi ne bil prelil za naše odrešenje; in vsak vdarek njegovega serca je le nov čin ljubezni do nas.

Čudne reči od svetnikov beremo, koliko so za Boga storili in kako so ga ljubili, tudi reči, ki niso za posnemanje in na ktere si še misliti ne upamo. Nekteri so veliko let nepretergano molčali, nekteri take spokorne dela opravljali, ki nas prestrašijo, nekteri so bili vedno zamaknjeni; nekteri so z neugasljivim hrepenenjem iskali osramotenja in zaničevanja; nekteri

so koperneli same ljubezni do Boga, nekteri komaj smerti čakali, da bi se z Jezusom sklenili; mučeniki so najstrašnejše muke z veseljem prenesli, da bi prej zamogli Boga gledati; zares čudne reči. Preštej, če moreš, vse te čudne dela, in k njim dostavi vso ljubezen ss. Petra in Pavla, sv. Jožefa in sv. Magdalene; dodeni še k temu ljubezen vseh aposteljnov in mučenikov, ljubezen spoznovavcev in devic vseh časov in vseh krajev, in gorečo ljubezen, s katero vsi angeljski kori Boga ljubijo; kronaj in okinčaj vse to z neizrekljivo ljubeznijo brezmadežnega serca blažene Device Marije: oh koliko ljubezni! katero serce bi jo zamoglo obseči? Vender ljubezen vseh aposteljnov, vseh mučenikov, vseh spoznovavcev, vseh devic, vseh svetnikov in angeljev je proti ljubezni, katero Jezus do vsacega izmed nas ima, le kakor majhna iskrica proti velikanskemu ognjenemu morju — solnca. Naša lastna nevrednost nam je znana, naši grehi so nam ognjusni, naša skrita surovost, čmernost in hudobnost nas jezi; — vender Jezusu nismo ognjusni, vkljub tolikih slabosti nas ljubi s svojo neizrekljivo ljubeznijo, in je pripravljen, kakor je enemu svojih služabnikov rekel, ako bi treba bilo, še enkrat iz nebes priti

in se za vsacega izmed nas vnovič križati dati.

C.

Ne samo to je čudno, da nas tako ljubi, ampak da nas sploh ljubiti hoče. Če pomislimo, kdo je on, in kdo smo mi, ne najdemo drugega vzroka njegove ljubezni do nas, kakor našo neizmerno revšino. Nobene druge pravice nimamo do njega, kakor tisto, katero nam je sam dal. Kaj zamore manj ljubeznjivo biti, kakor smo mi, in kaj je nehvaležnejši, kakor smo mi? Pa nas le ljubi — in nas ljubi z neizrekljivo ljubeznijo. Kako je mogoče, da človek na tako ljubezen pozabiti more, kako je mogoče, da nad kom drugim kakor nad Božjo ljubeznijo svoje veselje najde? Nekteri so v posvetne stvari tako zaljubljeni, da na jed, pijačo in spanje pozabijo; mi pa vemo, da nas vsako uro po dnevi in po noči eden ljubi, ktereга ljubezen preseže ljubezen vseh svetnikov, angeljev in Marije Device; — vendar, kako malo mislimo na to!

Ali ni to čudno? Blagoslov za blagoslovom prejemamo, gnado za gnado od njega dobivamo — da, toliko jih dobivamo, da jih šteti ne moremo; vsako jutro nam kaže novo usmiljenje in po vsem tem nam

je pripravil še plačilo, „kterega nobeno oko ni vidilo, nobeno uho ni slišalo in nobeno človeško srece ne občutilo!“ Glej kristjan, s tako ljubeznijo skerbi Jezus za-te; ali ne zasluži tvoje ljubezni?

D.

O sladki Jezus, kaj smo do današnjega dne že storili za-te? —

Vse, kar je za nas terpel, je zato storil, da bi si našo ljubezen pridobil; a mi — memo Božje martre gremo in se komaj spomnimo, kaj je to: od njegovega grenkega terpljenja slišimo brati ali govoriti, pa naše srece merzlo ostane in naše oči nimajo nobene solze sočutja zanj; k molitvi pokleknemo, pa še četert ure ne moremo pobožno nanj misliti: pridemo ga v cerkev obiskat, a kako težko se pripravimo poklekniti, ker se bojimo, si obleko poblatiti: vidimo, kako drugi greh delajo, „a kaj je to nam mar, rečemo, ako se Jezus z grehom žali, če le mi ne pridemo v nevarnost svojo dušo zgubiti.“ Zares, slabo znamenje ljubezni! smemo reči, da Jezus najslabejše mesto v našem srecu ima, ako mu tako malo sočutja kažemo! Vender je temu tako. Mi pač svoje pota hodimo in po svoji volji delamo! Glavna

reč za nas je le, da svojim željam postrežemo in da si vse prav lahko napravimo. Naše življenje nam mora v veselju in samih sladkostih preteči. — pokora in terpljenje niste za nas. Telo mora prijetnosti in sladkosti uživati, duša pa samo nebeško tolažbo! Kadar Boga molimo ga le iz lastne ljubezni molimo, če drugim kaj dobrega storimo, še v svojih dobrih delih lastnega dopadenja išemo. „Revni Jezus, je rekel sv. Alfonz Liguori revni Jezus, kdo misli na-te! Kje so, ki te v resnici ljubijo?“ In vendar je ravno to namen udov rudečega škapulirja Jezusovo ljubezen z ljubeznijo povračevati. Glej vse na škapulirju te opominja: ljubi Jezusa!

Rudeča barva nas opominja kervi, katero je Jezus za naše odrešenje prelil, križ in orožje na eni strani kaže zasramovanje in bolečine, ktere je za nas prestal, Jezusovo Serce na drugi strani nam pové vzrok, zakaj je vse to prestal, zato ker nas ljubi. Zraven Jezusovega Serca je tudi Serce žalostne matere Božje, ker je pri Jezusovem terpljenji tudi ona veliko terpela za nas. Zatorej če tudi niso v ta namen nobene posebne molitve zapovedane, nekaj dobrega bi pa le lahko storil. — za Jezusa — kaj ne?

1. Da bi se sam greha varoval, 2.: da Jezusa braniš, da se z grehom ne žali, t. j. da bi s svojo molitvijo saj eden smerten greh vsak dan zabranil ali ustavil. — Kolika nesreča je greh, in koliko zasluženje imaš, ako z molitvijo tudi le en sam greh zabraniš, premisli to-le: Ko bi mogoče bilo, piše pobožni dr. Fr. Faber, z eno samo lažjo pekel za zmirej zapreti, in vse pogubljene, ki tam gorijo, rešiti, bi se ne smel zlagati: in ko bi zamogel z eno majhno lažjo vse duše iz vic rešiti, in vse ljudi na zemlji v take svetnike spremeniti, kakor sta bila ss. Peter in Pavel, bi se ne smel zlagati, kajti z najmanjšo lažjo bi se Božji časti več odvzelo, kakor bi se ji dodjalo s častjo onih, ktere bi bil v svetnike spremenil. Spoznaš zdaj, koliko storiš, ako tudi le majhen greh zabraniš? Če pa že mali greh zabraniti, pred Bogom toliko veljá, koliko še le, če smertni greh zabraniš? In kako lahko to storiš! Ko bi vsak večer, preden počivat greš, blaženo Devico prosil, naj bi grenko terpljenje in presveto kri Jezusovo v ta namen Bogu darovala, da bi se to noč en sam smertni greh ustavil ali zabranil, in ko bi zjutraj to prošnjo ponovil, da bi se čez dan en smertni greh zabranil: smemo reči, taka daritev in iz

takih rók bo gotovo od Boga sprejeta in vslišana. Tako pa bi vsaki dan lahko 730 smernih grehov ustavil. Ko bi vas pa 500 bilo, ki rudeči škapulir nosite in to molitev opravljate, bi vsaki dan tristo petinšestdeset tisuč grehov odvernili: in če bi 10 let to molitev ponavljali, bi 3 milijone šeststo petdeset tisuč grehov zabranili. In če moramo od tistih, ki s prederznostjo smertne grehe delajo, reči, da Jezusa vnovič križajo (Hebr. VI. 6), ne smemo tudi od onih, ki smertne grehe z molitvijo ustavljajo, ravno tako reči, da Jezusa Božjega Sina križanja branijo? In tako sočutje — misliš, da se Jezusu ne bo dopadlo? Nič ne rečem od velikega zaslužnja, ki si ga s tem pridobiš, ampak le, koliko veselje Jezusu napraviš in kako mu tisto ljubezen povračuješ, s katero je on terpel in zate na križu umerl. Imenovana

Molitev

se tako opravlja: Gospodinja ali gospodar sam naj po večerni molitvi z družino moli:

„O Marija! v tvoje svete roke položimo Jezusovo grenko terpljenje in njegovo sveto kri — daruj to nebeškemu Očetu, da se nocoj eden smertni greh ustavi.“

2. Jezusu ljubezen povračuješ tudi, ako koga nagovoriš, da se svojih grehov

spove in svete zakramente vredno prejme. — Vsako spokorno delo, ki ga bližni na tvoj nasvet stori, vsaka molitev, s katero Boga prosiš, naj bi grešnikom spokorno serce dal, pomnoži sad Jezusovega terpljenja. Z vsakim sv. obhajilom, z vsako tudi najmanjšo pokoro ali molitvijo, ki se na tvoje prizadevanje opravi, Jezusu ljubezen povračuješ. Z branjem in z duhovnimi pogovori od Jezusovega terpljenja in kolikorkrat koga pregovoriš, da Jezusovo terpljenje premišljuje, mu ljubezen povračuješ. Albert veliki je rekel: „Ena solza sočutja, ki se nad Jezusovim terpljenjem prelije, več velja, kakor celo leto ob kruhu in vodi se postiti.“ Ker se je delo našega odrešenja zlasti s skrivnostmi grenkega Kristusovega terpljenja izvršilo, moramo soditi, da je čisto po Božji volji in Bogu posebno všeč, ako se radi in pogosto njegovega terpljenja spominjamo. 50krat na dan je sv. Magdalena Pačiška Jezusovo kri Bogu za žive in mrtve darovala; stori tudi ti tako, in zaponni si ta zdihljaj:

„Večni Oče! darujem ti presveto kri Jezusa Kristusa v spravo svojih grehov in za potrebe sv. cerkve.“ (100 dni odp. Pij VII. 29. sušč. 1817.)

III. Kaj storiš, kadar rudeči škapulir prejmeš?

1. Kadar rudeči škapulir dobiš, oblečeš obleko svojega kralja, kateri s križa kraljuje ne s prelivanjem kervi svojih sovražnikov, ampak svoje lastne kervi; s križa kraljuje, ne da bi se dežel sovražnikov polastil, temuč da bi Božje kraljestvo vterdil v naših srcih, za ktere si je dal svoje Serce prebosti. Pridružiš se množici tistih, ki za zastavo sv. križa hodijo in Jezusa nasledujejo; kadar se tedaj z rudečim škapulirjem oblečeš, ponoviš slovesno tisto sveto obljubo, katero si storil pri sv. kerstu in pri sv. birni.

2. Rudeči škapulir te spominja bridkega terpljenja Jezusa Kristusa in ta večkratni spomin zbudi v tvojem srcu hvaležnost do Jezusa, žalost čez grehe, duha pokore, poterpežljivost v nadlogah zares svete reči, več vredne ko zlato in biser.

3. Kadar rudeči škapulir oblečeš, stopiš na križev pot v tovaršijo žalostne Matere Božje, sv. Janeza Jezusovega ljubljenceka, sv. Magdalene, ki so, perve po križevem potu za Jezusom šle. Ali ne boš ti v taki tovaršiji v dobrem rastel?

4. Če rudeči škapulir oblečeš, si svoje mesto pri Mariji pod križem zvoliš. Tukej je pa izvirek milost in usmiljenja, začetek svetle reke, ktero je gori omenjena usmiljena sestra vidila, ker vsak, ki vanjo stopi, ter se z nje vodó umije, čist in olepšan postane.

5. Naš Zveličar je obljubil vsim, ki rudeči škapulir pobožno nosijo, vsak petek pomnoženje vere, upanja in ljubezni. Ker so pa le tedaj naše dobre dela Bogu dopadljive, ako iz prave vere, pravega zaupanja in goreče ljubezni izvirajo, lahko spoznaš, koliko dobrega iz pobožne noše rudečega škapulirja zadobiš.

6. Se vdeležuješ tudi vsih molitev, delovanja in terpljenja misijonarjev celega sveta.

7. Če rudeči škapulir nosiš, se tudi vdeležuješ vsih odpustkov, ktere so sv. Oče Pij IX. vernim podelili.

IV. Odpustki.

1. Popolnoma.

- a) Dan vstopa, ako ta dan sv. spoved in obhajilo opraviš, cerkev ali kako očitno kapelico obišeš in v namen sv. Očeta moliš. Pij IX. 19. jul. 1850.

- b) Vsak petek celega leta, če spoved in obhajilo opraviš, nekoliko časa

Kristusovo terpljenje preišljuješ in navadne molitve za odpustke obmoliš. Pij IX. 21. sušč. 1848 — tega odpustka se vdeležijo tudi tisti, ki so ob petkih pravično zadržani in še le v nedeljo spoved, obhajilo in molitve opravijo. Pij IX. 13 sept. 1850.

- c) V smertni uri, ako po dobro storjeni spovedi in vrednem sv. obhajilu presveto ime Jezus, če z ustmi ni mogoče, vendar v sereu zakličeš. Pij IX. 19. julija 1850.

2. Nepopolnoma.

- a) Kdor vsak dan pol ure Kristusovo terpljenje s skesanim srcem preišljuje; zadobi vselej odpustke za 3 leta in 3 štiridesetnice.
- b) Vselej, kedar s skesanim in pobožnim srcem škapulir poljubiš in moliš; „Prosimo, te torej, pridi svojim služabnikom na pomoč, ktere si s svojo drago kervijo odrešil,“ dobiš 200 dni odpustkov. Pij IX. 25. jun. 1847.

V. Kaj je storiti, če se želiš dobrot rudečega škapulirja vdeleževati?

1. Škapulir moraš noč in dan na sebi imeti; če se je pa tako raztergal, da ni več za rabo, ga z novim zamenjaj. Prvega moraš iz rok takega duhovna dobiti, ki imajo oblast, rudeče škapulirje blagoslavljati in deliti, drugega si smeš sam na vrat djati. Veljavna tvarina za imenovani škapulir je samo le volnato rudeče sukno.

2. Ne smeš pozabiti, zakaj ga nosiš, glej šte. II. namen rudečega škapulirja.

3. Sv. Oče niso za nošo rudečega škapulirja nobenih posebnih molitvic naložili, pa dobro je, ako ob petkih ali nedeljah Jezusovo terpljenje premišljuješ, ali križev pot moliš.

Še nekteri zdihljeji z odpustki.

- a) „Glej, o dobrotljivi in najslajši Jezus, pred tvojim obličjem se ponižujem, ter te prosim in rotim z največji gorečnostjo svoje duše, vtisni v moje

serce prav žive občutljeje vere, upanja in ljubezni in dodeli mi resnično kesanje nad mojimi grehi z najtrdnější voljo, poboljšati se, ko s serčnim ginjenjem in z veliko žalostjo v duhu gledam pet tvojih ran in preišlujem, kar je od tebe, o dobri Jezus, prerokoval David prerok: „Moje roke in moje noge so mi prebodli, vse moje kosti so mi razšteli.“ (Popoln. odp. po obh. pred podobo križanega Jezusa. Pij IX. 31. jul. 1858.)

- b) „Moj Jezus, usmiljenje!“ (100 dni odp. Leo XII. in Pij IX. 23. sept. 1857.)
- c) „O moj ljubeznjivi Jezus, da ti svojo hvaležnost skažem in ti zadostujem za mnogotero svojo nezvestobo, ti jez N. N. darujem svoje serce in se ti posvetim vsega, ter sklenem s tvojo milostjo, te nikoli več ne razžaliti.“ (100 dni odp. na dan.)

Popoln. odp. enkrat v mescu, ako to molitvico ves mesec pred podobo Jezusovega Serca opravljaš, sv. obh. prejmeš in na papežev namen moliš.
Pij VII. 26. sept. 1817.

- d) „O presladki Jezus! ne bodi mi Sodnik, temuč Odrešenik.“ (50 dni odp.)

- e) „Jezus! ki si krotak in iz Serca ponižen, stori moje serce enako svojemu.“ (300 dni odp.)
- f) „Sladko Serce Marijno, bodi moja rešitev.“ (300 dni odp. popoln. odp. enkrat v mesecu, ako to molitvico vsak dan moliš. Pij IX. 30. sept. 1852.)

VI. Določila. S. C. I.

Zarad škapulirjev se je pri S. C. Indulg. v Rimu že marsikaj popraševalo in pozvedovalo, tako p.: 1) ozir tvarine, 2) ozir oblike, 3) delitve, 4) oblasti delilca, 5) barve, zarad podob, trakov in motozov i. t. d. V občni korist vernih, ki škapulirje nosijo in onih, ki jih izdelujejo, navedemo sledeča določila Kongregacije sv. odpustkov:

1. Ozir tvarine: za izdelovanje škapulirjev se mora izključno volnato sukno rabiti. Vprašanje: 1) *Utrum ad scapularia conficienda necessario et exclusive adhibenda sit materia ex lana* — vel 2) *utrum sumi etiam possit xylinum (vulgo cotone-Baumwolle.)* — S. C. I. respondit 20. Julii 1868. *Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.*

2. Ozir načina: *Utrum vox pannus sumi debet sensu stricto i. e. de sola lanea textura proprie dicta (vulgo: tessuto-Gewebe, gewirktes Zeug, Tuch.)* vel b) *utrum etiam intelligi possit de quocunque laneo opere acu picto (vulgo: broderie-Stickerei,) adhibito tamen semper colore praescripto; Resp: Affirmative ad primam partem, negative*

ad secundam. S. C. I. 20. Jul. 1868. Po takem klobučina (Filz) in vezenina (Stickerrei) niste veljavna tvarina škapulirja. *

3. O sinjem ali višnjevem škapulirju pomni to:

Da ne sme iz klobučine (Filz) ali kake druge tvarine, ampak iz **volnatega sukna** sinje barve biti; quoad colorem si clarior vel minus clarus seu obscurior sit, nihil importat, dummodo skapularis color sit caeruleus. Resp. Praepositi Gen. Congr. Cleric. sub 3. Julii 1871.

4. O rudečem škapulirju je pomniti:

- a) Da morajo — kar pri drugih škapulirjih ni potreba — na obeh zaplatah **podobe** biti: imago Crucifixi — et ss. Cordium in tela alba.

* Ker kongregacija svetih odpustkov za izdelovanje škapulirjev volnato tvarino in sicer tkanino (Gewebe) zahteva, smo hotli zvediti od takih, ki se s to robo pečajo, a) kaj je volnata tkanina b) kako se od pavole razločuje. Poslale so se nam razne verste tkanine: Tüffel, Peruvien, Tosking, Merino-Cachemir, Wattmol (Barchend je pavola) (Orlean ni čista volna) Thibet i. t. d. — b) gospod, s katerim smo se o tem posvetovali, pravi, tudi sukno ni vselej čista volna; zato, da se spozna, kaj je prava volna, se mora nit na luči sežgati; nit, ki se na ognju skerči, in ne tli naprej, ampak ugasne, ako jo iz plamena vzameš, je čista volna; pavolnata nit pa s plamenom gori.

b) Da so motozi ali trakovi iz rudeče volne; (du même étoffe) t. j. vitta pariter lanæ rubræ. Resp. Joannis B. Etienne Sup. Gen. Congr. Miss. sub initio anni 1872.

Konečno še dostavimo določilo S. C. I. ozir zedinjenih škapulirjev: Nou raro hæc scapularia unita sic conficiuntur, ut loco plurium panniculorum diversi coloris — unicus tantum in utraque funiculorum extremitate panniculus habeatur, in quo conspicitur ornamentum intextum vel acu pictum ex diversis coloribus ad significanda plura diversa scapularia. Quaeritur, utrum hæc scapularia sint valida?

Resp. S. C. I. 20. Julii 1868 Negative.

Pisavec te knjižice naznani, da vse, kar je tukaj pisano, podvrže sodbi papeža in sv. cerkve in da po določilu sv. Očeta Urbana VIII. 1634 in 1641 zaverže vse, kar bi se ne zlagalo z nauki sv. cerkve.

Založita Misijonska družba.

~~~~~
Tisk J. Blasnikov v Ljubljani.